

Abortus provocatus

Th. van den Brink

Oplossing van een probleem of problemen na een 'oplossing'?

In onze maatschappij die van God en Zijn Woord is vervreemd, is abortus niet langer een probleem. Integendeel, het is verworpen tot een algemeen aanvaarde oplossing voor een probleem. Maar hoe komt het dat een groot gedeelte van deze vrouwen soms jaren later in de hulpverlening belandt? En hoe te reageren als een collega of buurvrouw vertelt abortus te overwegen?

In april reden we met de auto naar de abortuskliniek. De hele weg er naartoe, een uur lang, hebben we niets tegen elkaar gezegd. Toen ik daar binnenkwam, werd er een zwangerschapstest gedaan. Daarna moest ik een poosje wachten voordat ik werd geroepen door de man die de abortus zou uitvoeren. Hij vroeg mij of ik er goed over had nagedacht en of ik zeker was van mijn zaak. Mijn mond zei 'ja', maar mijn hart zei 'nee'. Simone heeft lange tijd na de abortus geworsteld met zware gevoelens van gemis en schuld. En zij is niet de enige. Uit de hulpverlening komen steeds meer signalen dat er na een abortus veel negatieve psychische reacties kunnen optreden.

Nood

Mevrouw Willy Dorenbos-de Lange heeft samen met haar man twintig jaar geleden de stichting Schreeuw om Leven opgericht. Deze organisatie zet zich in voor de bescherming van het ongeboren leven en ageert tegen de praktijk van abortus.

In die twintig jaar zijn er al veel vrouwen bij Schreeuw om Leven terechtgekomen met vragen over abortus, abortustechnieken en mogelijke alternatieven. Ook veel vrouwen met verwerkingsproblemen na de abortus kloppen bij de stichting aan.

Mevrouw Dorenbos ziet in de praktijk veel jonge meisjes, tieners. Vijftien procent van de abortussen wordt uitgevoerd bij meisjes onder de 19 jaar. „Zij vinden zichzelf te jong, zijn nog bezig met school. Vaak wil de vader van het kind ook geen verantwoordelijkheid op zich nemen. Het meisje staat er alleen voor en dat ziet ze niet zitten.“ Abortus is voor veel vrouwen de enige uitweg als de nood hoog is. Die problemen spelen vaak op relationeel vlak: vrouwen zien geen toekomst in de relatie met de vader van het kind en durven het alleenstaand moederschap niet aan. Of het gebeurt dat juist de vader sterk aandringt op abortus om de relatie niet te schaden. Soms is er sprake van overspel of spelen financiën een rol bij de beslissing. Vaak is er

Mevrouw W. Dorenbos van de Stichting Schreeuw om Leven komt in haar werk veel vrouwen tegen die psychische problemen hebben gekregen na een abortus.

ook een grote schaamte voor de omgeving.

Moniek verwoordt het als volgt: *Zeker als je je begeeft in christelijke kringen, is de schaamte groot. Je brengt schande over jezelf en je familie. Je hebt iets gedaan wat niet mag: met iemand naar bed geweest voor het huwelijk. Je zult je ouders zo'n enorm verdriet doen. Je bent bang voor wat de mensen, vooral achter je rug, zullen zeggen. Je bent bang voor het onbekende: een zwangerschap, een bevalling, het opvoeden van een kind als alleenstaande moeder.*

„Abortus is niet iets dat zich alleen buiten onze deur afspeelt,” benadrukt mevrouw Dorenbos. „De druk van de maatschappij, in de media en van leeftijdsgenoten is groot op christelijke jongeren. Overal wordt vrije seksualiteit gepropageerd en dat heeft invloed op hen. ‘Mijn kind doet dat niet’ is een gedachte die veel te vaak voorkomt.” Seksuele opvoeding vanuit een bijbels denkkader is daarom van het allergegrootste belang. Te gemakkelijk koppelen jongeren hun denken over seksualiteit los van hun christen-zijn. Ze blijken vaak onvoldoende in staat om bijbelse standpunten aan te geven. Dit leidt ertoe dat ze zich

eerder zullen laten leiden door wat in de wereld als normaal gezien wordt, dan door wat de Bijbel zegt. Openheid binnen het gezin over deze zaken, hoe moeilijk ook, is hoogst noodzakelijk.

Oplossing?

Vaak lijkt abortus de oplossing van alle problemen die de ongewenste zwangerschap met zich meebrengt. Uit een recent onderzoek blijkt echter dat 42% van de vrouwen die een abortus laten doen, na die tijd psychische problemen krijgt. Die problemen kunnen zich op verschillende manieren uiten. Soms vervallen vrouwen in depressiviteit.

„Wees niet te bang om zelf te helpen als er mensen in nood op je weg komen”